

De Sint-Pietersbasiliek te Rome. De actief door de pausen bevorderde Mariaverering druist lijnrecht in tegen Gods Woord, waarin ons bevolen wordt om alleen God te aanbidden.

lig Avondmaal leert dat alle afgodendienaars, allen die verstorven heiligen, engelen of andere schepselen aanroepen, allen die de beelden eer aandoen, geen deel in het Rijk van Christus hebben. (...)

Welk een zware offers aan goed en bloed hebben onze voorouders moeten brengen! Welk een lange en bange strijd hebben zij moeten voeren om [van romes heerschappij en dwaalleer] verlost te worden! Wij hebben

ons artikel niet geschreven om enige haat tegen enige rooms-katholieke medeburger op te wekken, maar wel om de protestanten op te wekken om waakzaam te zijn dat de zo duur verworven zegeningen van de Hervorming niet weder door eigen schuld verloren gaan. Het is ook mede uit die oorzaak dat wij de gebeurtenis die eenmaal op 31 oktober heeft plaatsgevonden, niet onbesproken hebben willen laten en stilzwijgend voorbij hebben willen gaan.

Ten besluite

Bovenal moge de Heere Zelf de leer van de vrije genade, waarvoor zulk een zware strijd eenmaal in Europa gevoerd is, aan onze harten dierbaar maken, en wel zo dierbaar dat het ons niet alleen een leerstuk, maar een levensstuk wordt, opdat wij ook zelf met de apostel Paulus met mond en hart de zalige waarheid recht mogen onderkennen: *Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme* (Ef. 2:8-9).

(zeer waarschijnlijk) Ds. P. Zandt

Overgenomen uit: *De Banier* van 4 november 1954 (herspeld en tussenkopjes geplaatst)

VACCINATIE, WAAROM NIET?

Inleiding

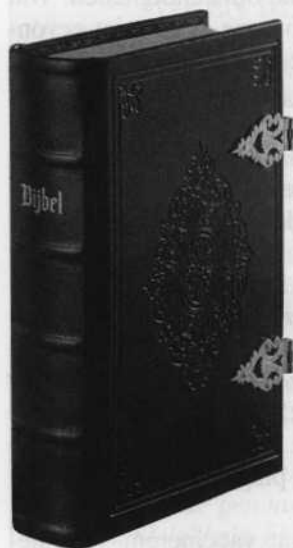
'Laat u uw kinderen niet vaccineren? Asociaal zeg! Als uw kinderen dan doodziek worden, dan is dat uw schuld, hoor! Hoe kunt u dat verantwoorden? U hebt immers de Bijbelse plicht om goed voor ze te zorgen, ook wat het lichaam aangaat. En wat is er nu op vaccinatie tegen? U spaart toch ook geld voor later? U doet toch ook een jas aan als het koud wordt? U doet toch ook 's nachts de deur op slot? Allemaal voorzorgsmaatregelen, waarom zou dan alleen de vaccinatie ongeoorloofd zijn?' Zo ongeveer wordt niet zelden de gemoedsbezwaarde tegen vaccinatie belaagd. En als dan het vaderhart, het moederhart een woordje mee gaat spreken, dan ziet men in gedachte zijn kind al doodziek op bed liggen, dan krimpt het hart ineen, dan komt men in tweestrijd, dan is alles in rep en roer vanbinnen en dan vraagt men zich wel vertwijfeld af: 'Zal ik mijn kinderen dan toch maar laten vaccineren?' Als we bij vlees en bloed te raden gaan, dan is het antwoord: 'ja'. Maar onze bede mocht in die ogenblikken maar gedurig zijn: *HEER', ai, maak*

mij Uwe wegen, door Uw woord en Geest, bekend; leer mij, hoe die zijn gelegen, en waarheen G' Uw treden wendt; leid mij in Uw waarheid; leer jiv'rig mij Uw wet betrachten (Ps. 25:2 ber.). Want als we op de HEERE, op Zijn wegen en op Zijn Woord mogen zien, dan zijn er toch redenen om niet in te enten. Welke zijn die dan? Die zijn niet eenvoudig onder woorden te brengen, maar we willen het opnieuw¹⁾ proberen.

De geest van de tijd

Laten we eerst eens bezien uit welke hoek de wind waaide, toen het vaccineren massaal werd ingevoerd in Nederland. Het was in het jaar 1823, het sterfjaar van Edward Jenner, de 'uitvinder' van het koepokvaccin, dat de Nederlandse regering voor het eerst de regel invoerde dat ieder kind dat een school bezocht, tegen pokken gevaccineerd moest zijn. Het jaar 1823 was ook het jaar waarin de bekende Réveilman en leerling van Bilderdijk, mr. Iz. da Costa, zijn *Bezwaren tegen*

de geest der eeuw publiceerde. De geest van die eeuw was de geest van de Verlichting en de Franse Revolutie. Niet langer was wat God in Zijn Woord geopenbaard had, het uitgangspunt, maar de menselijke 'rede'. Wat niet door de rede te verklaren was, werd verworpen. De mondige en zichzelf nu autonoom achtende mens sloeg nu naar eigen inzichten eigen wegen in om op deze aarde 'geluk en voorspoed' te verkrijgen. Wilgende los van God zijn, zocht hij vóóral naar wegen om zich aan Gods roepstemmen en aan Zijn rechtvaardige straffen, aan Zijn slaande hand vanwege de zonden, te ontworstelen. Jenners vaccinevinding gericht tegen de regelmatig terugkerende en vele slachtoffers eisende pokkenepidemieën kwam hem daarbij heel goed van pas en werd mede daarom met beide handen aangegrepen.

Niet langer was Gods Woord het uitgangspunt, maar de menselijke 'rede'. De mondige en zichzelf nu autonoom achtende mens sloeg nu naar eigen inzichten openlijk eigen wegen in, los van God. Dat was de geest van de tijd.

Maar dan begrijpen we ook waarom in Jenners sterfjaar alom de loftrompet over Jenner en zijn 'vinding' werd geblazen. Tijdens de op 14 mei van dat jaar te Amsterdam gehouden feestelijke bijeenkomst ter ere van Jenner en "ter verheffing van de waardij der koe-pokinenting" stelde prof. F. van der Breggen in zijn rede zelfs voor om de 14^e mei, de dag waarop Jenner zijn eerste vaccinatie had verricht, tot een plechtige, wereldwijde feestdag uit te roepen: "Deze heilige dag moest het feest der menschheid, het feest des levens, der gezondheid, der schoonheid, der bevrijding des menschdoms van eenen der geduchtste vijanden, - van eene physische wedergeboorte des menschelijken geslachts zijn"²⁾. Zijn rede bevatte tevens een vanuit het Latijn in het Nederlands overgezet gedicht van een zekere Hendrik Collot d'Escury, waarin de volgende vier stuitende dichtregels voorkwamen:

"Voor Jenner klinkt hun dank, voor Jenner staan de altaren

Als voor een weldoend God, door hen, alom gesierd:

Door 't kroost dat nu ontluikt, door 't kroost van later jaren,

Wordt eeuwig Jenners naam, als Vadernaam, gevierd."³⁾

Edward Jenner (1749-1823). Vanwege zijn vaccinevinding werd hij alom geprezen, ja, zelfs als een god vereerd.

Terecht zijn deze dichtregels door dokter Abr. Capadose aangemerkt als een typisch voorbeeld van mensenverering, voortkomend uit de 'verlichte geest' van zijn tijd. Hij schreef: "Een weldoend God en eens menschen naam eeuwig als Vadernaam gevierd! Afschuwelijke geest des tijds! Tot welke razernijen brengt gij den ongelukkigigen mensch! Ons gezegend Evangelie zegt: *Gij en zult niemand uwen vader noemen op de aarde; want Eén is uw Vader, namelijk Die in de Hemelen is*. Verdere aanmerkingen zijn onnoodig", aldus Capadose in zijn eveneens in 1823 te Amsterdam in de geest van Bilderdijk uitgegeven werk *Bestrijding der vaccine of de vaccine aan de beginselen der godsdienst, der rede en der ware geneeskunde getoetst*⁴⁾.

Afval van God, een zucht om los van God te zijn, vergoddelijking en verering van de mens, de hoogmoedige, Zijn Schepper en Onderhouder trotserende, autonome mens die zelf zijn eigen wegen kiest en zelf de loop van zijn leven wil bepalen, dit is met enkele pennestreken weergegeven de tijdgeest, de bodem en bedding waaruit de alom geprezen vaccinatieprogramma's zijn voortgekomen en voortgevloeid. En tot op de dag van vandaag is dezelfde geest van hoogmoed en zelf alles in de hand te willen houden een belangrijke drijfveer achter de vele entcampagnes. Kunnen en mogen we dan daarin - door onszelf en onze kinderen te laten vaccineren - wel meegaan?

God het beleid uit handen willen nemen

De door de Verlichting en de Franse Revolutie hoog op het paard getilde en tot leidend beginsel in de samenleving verheven menselijke rede en autonomie vormen feitelijk een vertaling van wat al sinds de val van Adam het grondbeginsel van de mens van nature is. De mens heeft in Adams val God gelijk willen zijn en hij wil dat nog. Hij wil zich niet aan de voorzienigheid Gods onderwerpen, aan die "almachtige en alomtegenwoordige kracht Gods, door welke Hij hemel en aarde, mitsgaders alle schepselen, gelijk als met Zijn hand nog onderhoudt, en alzo regeert, (...) dat gezondheid en krankheid, rijk-

dom en armoede, en alle dingen, niet bij geval”, maar van God, van “Zijn Vaderlijke hand”, zo belijdt de begenadigde onderwijzer, “ons toekomen”. Ja, van Hem Die “ook al het kwaad dat Hij mij in dit jammerdal toeschikt, mij ten beste keren wil, dewijl Hij zulks doen kan als een almachtig God en ook doen wil als een getrouw Vader”, zodat ik “in allen tegenspoed geduldig” behoort te zijn (zie Zondag 9 en 10 van de Heidelbergse Catechismus). De mens van nature ligt hier echter, zoals we al schreven, vierkant tegenin. Hij wil met Jobs vrouw wel het goede van God ontvangen, maar niet het kwade (Job. 2:9-10). Jobs gewillige onderworpenheid aan Hem Die met het Zijne mag doen en doet wat Hij wil, aan Hem Die als rechtmatige Eigenaar onverdiende zegeningen kan schenken, maar die ook rechtmatig kan inhouden of wegnemen, is hem vreemd. Toen de HEERE Job alles ontnomen had, riep Job uit: *De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd. En in dit alles zondigde Job niet, en schreef Gode niets ongerijms toe*, zo lezen we vervolgens (Job 1:21-22). Maar de mens van nature en ook Gods kind als genade niet in beoefening is, vindt het ten diepste wel ongerijmd van God dat Hij hem straffen, oordelen of kastijdingen in de vorm van ernstige of minder ernstige ziektes toezendt. Hij murmureert daartegen en wil God het beleid daarvan uit handen nemen. En daarvoor heeft hij een probaat middel gevonden... de vaccinatie. Ik zal mij immuun maken voor die en die ziektes, zegt hij in zijn hart, maar niet hardop, dan kan ik die in ieder geval niet meer krijgen, dan kan God mij daarmee niet meer treffen. En ondertussen kan ik gewoon in de zonde blijven doorleven. Het is “of men nu iets gevonden had om Hem Zijn roede uit de hand te wringen en te bespotten”, zo schreef een geacht en getrouw predikant in een der Hollandse steden in 1777 al⁵⁾. Dit maakt vaccineren tot een ongeoorloofd middel.

Met zich te laten vaccineren tracht men God in Zijn wijs beleid voor te zijn, ja, het beleid van gezondheid en krankheid Hem uit handen te nemen. Vaccinatie is daarom een ongeoorloofd middel.

Het tegenovergestelde van bukken

Vanwege de zonden hebben wij als mensen nergens recht meer op. Alle weldaden die wij uit 's Heeren hand ontvangen, ook onze gezondheid, ontvangen wij geheel onverdiend en het is dan ook volkomen rechtvaardig als Hij ons komt bezoeken met Zijn oordelen en straffen. *Het zijn slechts de goedertierenheden des HEEREN dat wij tot op heden niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden nog geen einde hebben* (Klaagl. 3:22). Daarom, bezoekt de Heere ons met ziekte, dan behoren wij de hand op de mond te leggen, dat wil zeggen, ons gewillig daaraan te onderwerpen. En onszelf te beproeven, ons af te keren van zondige wegen en in verfoeiing van onszelf met berouw tot de Heere onze toevlucht te nemen. Dat zou de rechte weg, de rechte, Godverheerlijkende houding zijn in dergelijke omstandigheden. Wat overigens echter van nature op onze akker niet gevonden wordt, maar dit neemt de eis niet weg.

En wat ons persoonlijk geldt, geldt ook voor ons volk. Vanwege roepende zonden zendt God ons als straffen en oordelen onder meer epidemieën en plagen, opdat wij ons als volk evenals de Ninevieten mochten schuldig kennen en bukkend onder de oordelen, tot God zouden wederkeren, belijdende met Daniël onze zonden: *Wij hebben gezondigd, en hebben onrecht gedaan, en goddelooslijk gehandeld en gerebelleerd, met af te wijken van Uw geboden en van Uw rechten. (...) Bij U, o Heere, is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten* (Dan. 9:5-7a). Die weg behoorde ons volk in te slaan. Dat zou de rechte weg en het rechte middel zijn om epidemieën en plagen te voorkomen en te doen ophouden.

Maar wat doet men? Men gaat vaccineren. Vaccineren staat echter geheel haaks op die Bijbelse weg van gewillige onderwerping, boete, berouw en wederkeer. Vaccineren is niet: zich gewillig onderwerpen aan het oordeel Gods, maar juist pogen om dat te ontlopen. Ontlopen om maar op onze zondige wegen te kunnen blijven voortgaan. Vaccineren is niet: bukken onder de oordelen, maar veeleer die tegenstaan en proberen die uit te schakelen, om vooral maar 'stil en gerust' in de zonde te kunnen verder leven. Vaccineren kan dus de rechte weg niet zijn.

Een wantrouwen van God

Vaccineren is in nog meer opzichten zondig. Gods kinderen kennen ogenblikken dat ze zich in kinderlijk vertrouwen aan de HEERE mogen overgeven en zich in Hem veilig weten. *Ik lag en sliep gerust, van 's HEEREN trouw bewust, tot ik verfrist ontwaakte; want God was aan mijn zij; Hij ondersteunde mij in 't leed dat mij genaakte*, zegt de Psalmddichter (Ps. 3:3 ber.). Als God aan onze zij is, wie of wat zal dan tegen ons zijn? Als God met ons is, dan is de Fontein des levens met ons, dan is de Springader des levenden waters met ons, dan is de Schepper en Onderhouder van hemel en aarde met

ons, dan zal niets ons kunnen schaden, dan zal het ons aan niets ontbreken. *Deze veertig jaren is de HEERE uw God met u geweest, geen ding heeft u ontbroken*, zo hield Mozes het volk Israël voor (Deut. 2:7). Dat wil niet zeggen dat Gods kinderen dan geen rampen, ziektes of andere tegenslagen zullen ontmoeten. Nee, eerder lijkt soms zelfs het tegendeel het geval: *veel rampen zijn des vromen lot; maar... uit die alle redt hem God; Hij is zijn heil alleen* (Ps. 34:9 ber.). Hun hoop en verwachting is dus niet gebouwd op het zonder meer zullen verkrijgen en behouden van gezondheid en voorspoed, maar op Gods uitreddende en onveranderlijke trouwe zorg in al hun noden. Hij zal hen daarin nooit begeven noch verlaten (Ps. 94:14)!

GEEN BIJBELSE WEG

Door vaccinatie tonen wij *“dat wij een mistrouwen hebben op God en dat wij Zijn roede zelf bestieren willen in plaats van ons aan Hem te onderwerpen, Hem in de roede [te voet] te vallen, ja, de oorzaken om welke Hij ons Zijn slaande hand doet gevoelen, weg te nemen en alzo met vertrouwen op Zijn goedertierenheid de middelen te gebruiken die de Heere onze God Zelf ons heeft bekendgemaakt (zie Ex. 15:26; Mich. 6:6-8), ik meen de betering van ons leven, volgens het algemene spreekwoord: ‘Waren er geen zonden, daar waren geen wonden.’”*

-Ds. S. Hoeufft, *De inenting der pokjes, gemeenlyk de kinderziekte genaamt, in hare onbetamelykheid en schandelykheid klaar en naakt by het ligt der reden aangetoont*, 's-Gravenhage 1770, p. 75 (her-speld)-

Maar als we nu onszelf en onze kinderen gaan vaccineren, tonen we dan niet openlijk die trouwe zorg des Heeren - die weliswaar bijzonder is over Zijn kinderen, maar niettemin ook in het algemeen gaat over de mensenkinderen (Gen. 16:6-13) - te wantrouwen? Dan gaan we immers zelf al op voorhand - nota bene in dagen van gezondheid! - ons lichaam op een onnatuurlijke, geforceerde en God trotserende wijze immuniseren of afschermen tegen ziektes die we in de toekomst misschien zouden kunnen krijgen. Is dat niet tot de god van Ekron om hulp aftrekken alsof er geen God in Israël is, Die helpt in nood? “Strijdt derhalve”, zo schreef terecht in 1777 de al eerder aangehaalde, voor ons onbekende predikant, “deze daad van inenting niet tegen het geloof, de hoop, de lijdzaamheid en kloekmoedigheid van een waar Christen en dus tegen vele uitdrukkelijke plaatsen van Gods Woord (neem: Ps. 130:7; Luk. 21:19; Rom. 12:12; Hebr. 10:36 en dergelijke)?”⁶⁾ Ja, vaccineren is daarmee in strijd, vaccineren en de *tere, kindelijke vreze* des Heeren kunnen niet tezamen gaan, zo wil deze predikant feitelijk zeggen.

Natuurlijke zorg versus vaccineren

Maar we zijn toch met betrekking tot onze gezondheid en de onderhouding van ons lichaam aan de middelen gebonden? Dat is zeker waar! Aan wettige middelen wel te verstaan. Die hebben we waar te nemen. Als we ziek zijn, hebben we de medicijnmeester van node en gebruiken we terecht medicijnen. En als we 's morgens vroeg in de winter naar buiten stappen en het blijkt koud te zijn, dan trekken we als bescherming tegen de koude een jas aan. Als we dit niet zouden doen, dan zouden we onze gezondheid moedwillig in gevaar brengen, en dat strijdt tegen de Schrift.

Wanneer we gezond mogen zijn, dan is dat zonder meer een groot goed, een grote weldaad ons van de Heere geschonken. Ten opzichte van de Heere zou het daarom ook een grote ondankbaarheid zijn als we met onze gezondheid nonchalant zouden omgaan of die op een of andere wijze moedwillig zouden schaden.

Uit een en ander volgt ten eerste dat het onbetamelijk is om onszelf of onze kinderen moedwillig toe te brengen enige ziekte, ja, zelfs “de minste ziekte”, zoals ds. S. Hoeufft in zijn werk *De inenting der pokjes, gemeenlyk de kinderziekte genaamt, in hare onbetamelykheid en schandelykheid klaar en naakt by het ligt der reden aangetoont* terecht opgemerkt heeft⁷⁾, wat bij vaccinaties wel gebeurt (zie het artikel ‘Bijwerkingen van vaccinaties’ hierna en de afbeelding op p. 204).

Uit het gestelde volgt ook dat wij plagen en ziektes zo veel als ons met wettige middelen mogelijk is, behoren te ontgaan, of beter gezegd dat wij ten eerste niet zonder noodzaak ons in huizen, regio's of landen mogen begeven waarin besmettelijke ziektes uitgebroken zijn of heersen (wat overigens deze zomer door tal van vakantiegangers wel gebeurd is, maar wat opmerkelijk genoeg niet geleid heeft tot een storm in de media noch in de Tweede Kamer). En ten tweede dat wij, als er een besmettelijke ziekte uitgebroken is, hygiëne in acht dienen te nemen. Verplicht gestelde of aanbevolen hygiënemaatregelen mogen wij niet negeren. Wanneer er in oud-Israël meelaatsheid geconstateerd werd, werden er ook allerlei maatregelen genomen op het terrein van hygiëne. Het nemen van zulke maatregelen is dus voluit Bijbels.

Deze ‘natuurlijke’, vanzelfsprekende zorg en maatregelen voor onze gezondheid - die op zich geheel geoorloofd is en geoorloofd zijn - moeten we echter wel goed onderscheiden van het vaccineren, dat ten eerste onnatuurlijk is, ten tweede in zich heeft een openlijke weigering om zich gewillig aan God te onderwerpen en onder Zijn slaande hand zich te vernederen, gelijk een Christen betaamt, en ten derde een toonbeeld is van een ongelovige bezorgdheid. “Noch in onvoorzichtige zorgeloosheid, noch in ongelovige bezorgdheid wordt de vrucht van het geloof in de voorzienigheid Gods gevonden, maar wel daarin, dat wij ‘in voorspoed dankbaar, in tegenspoed geduldig zijn en in het toekomstende een goed toevorst hebben op onze getrouwe God en Vader, Die alle dingen regeert’”, zo schreef ds. G.H. Kersten treffend in zijn dogmatiek⁸⁾.

	Vermijd contact met mensen met griep.
	Was regelmatig uw handen met water en zeep.
	Gebruik een papieren zakdoek bij hoesten, niezen of snuiten.
	Raak zo min mogelijk uw mond, neus of ogen aan.
	Blijf thuis en blijf uit de buurt van anderen als u griep hebt.

Bij een uitbraak van een epidemie, mogen we verplicht gestelde of aanbevolen maatregelen op het terrein van hygiëne niet negeren of nonchalant naast ons neerleggen.

Tegenwerping

Maar het kan toch niet ontkend worden dat door het op grote schaal vaccineren van de kinderen tal van gevaarlijke ziektes ver teruggedrongen zijn? Mogen we dan zo'n 'gezegend' middel niet gebruiken? Ja, zijn we zelfs niet verplicht om dit middel te gebruiken? "Indien men", zo schrijft ds. Hoeufft, "uit de nuttigheid die men in deze of gene daad zich voorstelt, een bewijs mocht opmaken dat die daad goed was, zo zouden allerlei zonden daarmee kunnen goedge maakt worden. Het is immers bekend dat alle zonden, hoe nadelig en zielverdervende dat ze waarlijk zijn, niettemin enige nuttigheid of tijdelijk voordeel tot haar doelwit hebben, zowel de zonden die tegen de liefde tot God als tegen de liefde tot de naasten strijdig zijn. (...) Wat heeft de houtlezer op de sabbat anders bedoeld dan zijn tijdelijk gewin?" En "al degenen die zichzelf moedwillig in gevaar begeven, zich kwetsen of op andere wijze zich smarten aandoen, stellen zich de een of andere nuttigheid voor. Bijvoorbeeld de profeten van Baäl, toen zij op de berg Karmel zichzelf sneden met messen en met priemen, naar hun wijze, totdat zij bloed over zich uitstorten, deden zulks om bij hun Baäl wel te staan en van hem verhoord te worden"⁹⁾.

Beslissend is dus niet of vaccineren een voor ons gunstige uitwerking heeft, maar of vaccineren een geoorloofd middel is? We hebben hierboven proberen duidelijk te maken dat dit niet het geval is. En daar we geen zondig kwaad mogen doen om een voor ons gunstig doel te bereiken (Rom. 3:8), mogen we dit middel dan ook niet gebruiken en kan vaccineren onze plicht niet zijn.

Ten besluite

We hebben getracht aan de hand van Gods Woord uiteen te zetten waarom naar onze mening vaccineren een ongeoorloofd middel is. Hoewel hierover aanmerkelijk meer te schrijven zou zijn, willen we het hierbij laten. Eenieder onderzoekte nu verder zelf - gelijk die van Beréa - wat de rechte, Gode verheerlijkende weg in dezen is. En daar het antivaccinatiestandpunt haast van alle kanten wordt veroordeeld en bestreden, niet zelden fel zelfs, mag ons aller gebed daarbij wel gedurig zijn: *Laat mij van 't spoor, in Uw geboën vervat, niet dwalen, HEER'*; *laat mij niet hulp'loos varen* (Ps. 119:5 ber.). Mocht in waarheid van God onze verwachting zijn, gelijk de dichter van Psalm 121 mocht belijden:

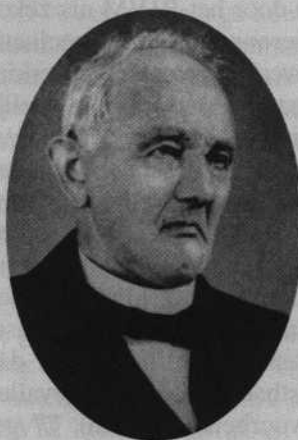
*'k Sla d' ogen naar 't gebergte heen,
Vanwaar ik dag en nacht
Des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van den HEER' alleen,
Die hemel, zee en aarde
Eerst schiep, en sinds bewaarde.*

A. Verwijs

Noten:

- 1) Zie ook: 'Vaccinatie strijdt met de voorzienigheid Gods', in: *In het Spoor*, oktober 2002, p. 160-170
- 2) F. van der Breggen, *Feestviering ter huldiging van Edward Jenner, en ter verheffing van de waardij der koepokinenting*, Amsterdam 1825, p. 11
- 3) Van der Breggen, *Feestviering ter huldiging*, p. 30
- 4) Abr. Capadose, *Bestrijding der vaccine of de vaccine aan de beginselen der godsdienst, der rede en der ware geneeskunde getoetst*, Amsterdam 1823, p. 181
- 5) J.R.E., *De overweging van de geoorloofdheid der inënting door den Hoogerwaarden Hooggeleerden Heer G.J. Nahuys, prof. en predikant te Rotterdam, in zijn H.E.W. werkje over Job 1.21b. en I Cor. VII.25, en 35. nader overwogen en briefswijze getoetst*, Utrecht 1777, p. 117 (herspeld). Wanneer in die tijd over inenting werd gesproken, dan hebben we hieronder inoculatie te verstaan, wat overigens voor de principiële kant van de zaak geen wezenlijk verschil uitmaakt.
- 6) J.R.E., a.w., p. 117
- 7) S. Hoeufft, *De inenting der pokjes, gemeenlyk de kinderziekte genaamt, in hare onbetamelykheid en schandelykheid klaar en naakt by het ligt der reden aangetoont*, 's-Gravenhage 1770, p. 21
- 8) G.H. Kersten, *De Gereformeerde Dogmatiek*, dl. 1, Utrecht 1988, p. 257
- 9) Hoeufft, a.w., p. 114

SCHIJNARGUMENTEN

*“Wij kennen al die argumenten die [ten gunste van de vaccinatie] aangevoerd worden, waarvan u er een paar opnoemt: een leuning op het dak, het ontsmetten van het huis van de melaatsen enz. Maar bij enig nadenken gevoelen we dat de gevallen niet gelijk staan. De platte daken in het Oosten, waarop men veel verkeerde, **daar is gevaar aanwezig**, waartegen gewaakt moet worden. Evenzo ook, wat dikwijls aangevoerd wordt, tegen de koude warmer kleding. Ik zou zeggen, dit staat gelijk met het zich wachten om niet onnodig zich te begeven in een kring waar een besmettelijke ziekte heerst. Roept ons ambt of de nood of betrekking, dan hebben wij te gaan, moge het zijn in gehoorzame onderwerping, gelovende dat God machtig is om te bewaren. Maar onnodig [gaan], dat schijnt mij toe: God verzoeken. Evenzo het ontsmetten van het huis van de melaatse - dan is er de besmetting. Wij zullen toch ook niet het bed of de kleding van iemand die aan de pokken stierf, zonder reiniging gebruiken. Dat zijn middelen! Maar in de vaccinatie maakt men gezonde kinderen ziek, brengt*

[men] de smetstof in het lichaam, terwijl er geen ziekte aanwezig is. Ik geloof dat dit in strijd is met de leer van de voorzienigheid zoals Zondag 10 van de Catechismus leert op grond van Gods Woord. Wilt ge breedvoeriger er over ingelicht worden, vraag dan het boekje aan van Van Woerden uit Zeist over ‘Verzekering en vaccinatie’. En de Heere geve ons genade [om] ziel en lichaam, have en vee Hem toe te vertrouwen”.

-Eerw. hr. W. van Leeuwen, ‘Ingekomen vragen’, in: *Maandblad van de Nederd. Hervormde Vereeniging ‘Calvijn’*, 12^e jrg, nr 8, december 1928 (herspeld)-

BIJWERKINGEN VAN VACCINATIES

Inleiding

Wanneer de gehele Nederlandse bevolking, zo'n 16,5 miljoen inwoners, nu tegen de zeer besmettelijke en gevaarlijke pokziekte ingeënt zou worden, dan schat het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) dat als gevolg van ernstige bijwerkingen van die vaccinaties circa 1500 tot 5400 personen in het ziekenhuis opgenomen zouden moeten worden, dat een deel van die opgenomen personen vanwege optredende hersenaandoeningen er blijvende gezondheidsschade aan zou overhouden en dat tussen de 100 en 600 personen zelfs aan de gevolgen van die pokkenvaccinatie zouden overlijden¹). Dat is dus niet niets! Terecht is dan ook in het verleden door de eerste SGP-voormannen bij de voortduur naar voren gebracht dat zij die zich laten vaccineren tegen pokken het zesde gebod overtreden. Terwijl men gezond is, brengt men zijn gezondheid door die vaccinatie immers moedwillig in ernstig gevaar.

Vaccinatie tegen pokken vindt in Nederland thans niet meer plaats, maar andere vaccinaties zoveel te meer. Kinderen worden ‘standaard’ overeenkomstig het huidige Rijksvaccinatieprogramma (RVP) ingeënt tegen difterie, kinkhoest, tetanus en polio (DKTP-vaccin), te-

gen Hib die als bacterie hersenvliesontsteking kan veroorzaken, tegen Pneumokokken, tegen Meningokokken C, tegen bof, mazelen en rode hond (BMR-vaccin) en soms ook nog eens tegen hepatitis B. En recent is daaraan (alleen vanwege de griepenting is dit even opgeschort) voor twaalfjarige meisjes toegevoegd de vaccinatie tegen het Humaan Papillomavirus (HPV) dat

Een vial met pokkenvaccin. Als de volledige Nederlandse bevolking thans ingeënt zou worden tegen pokken, dan zouden hierdoor - als gevolg van bijwerkingen - naar schatting zo'n 100 tot 600 personen sterven.